

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 1042

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 octombrie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.222. — Hotărâre privind aprobarea modelului steagului comunei Mihail Kogălniceanu, județul Tulcea	2–3
1.298. — Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar a unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Secretariatului General al Guvernului pentru Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 335	4
1.299. — Hotărâre privind aprobarea unor modificări în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, situate în județele Bacău, Suceava, Neamț, Brașov, Constanța, Galați, Prahova și municipiul București, și modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	5
1.300. — Hotărâre privind recunoașterea Asociației Centrul Cultural Plai ca fiind de utilitate publică.....	5
1.301. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Costinești, județul Constanța.....	6
1.302. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Bujoreni, județul Vâlcea.....	7
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 47 din 19 septembrie 2022 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	8–16

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea modelului steagului comunei Mihail
Kogălniceanu, județul Tulcea**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 2 alin. (2) și art. 3 alin. (4) din Legea nr. 141/2015 privind arborarea și folosirea de către unitățile administrativ-teritoriale a steagurilor proprii,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă modelul steagului comunei Mihail Kogălniceanu, județul Tulcea, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale modelului steagului comunei Mihail Kogălniceanu, județul Tulcea, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Kelemen Hunor

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice

și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

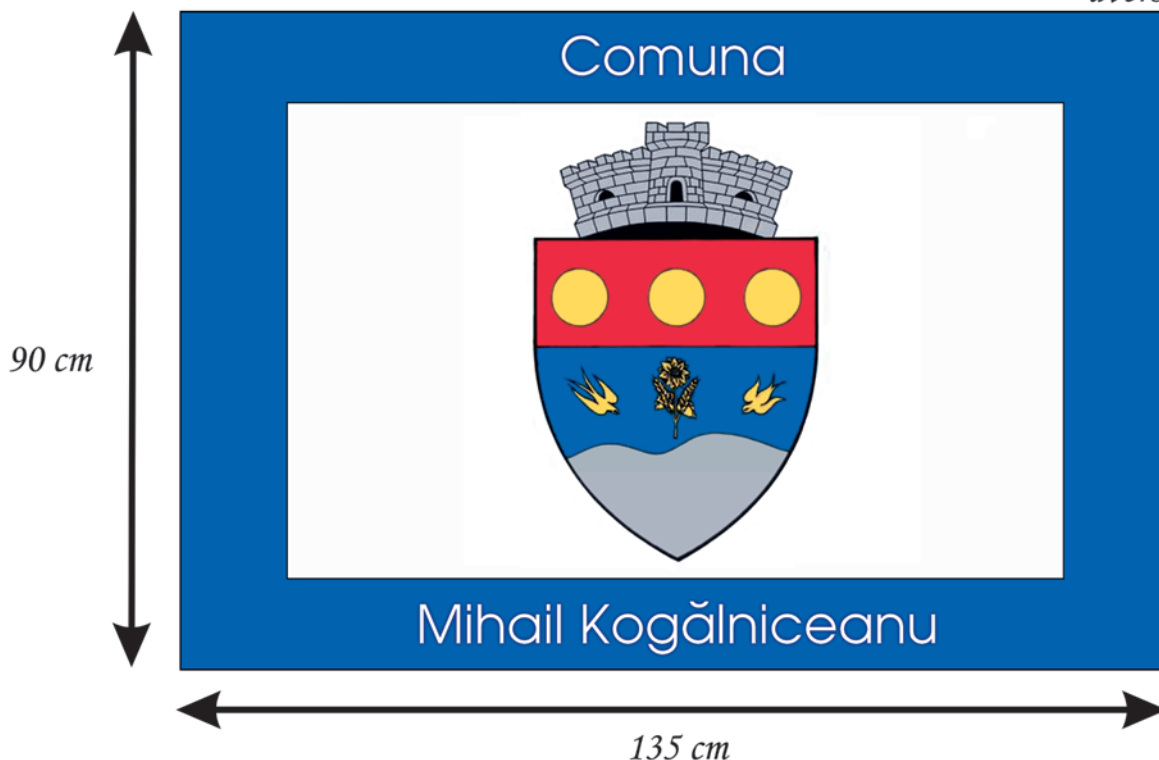
București, 5 octombrie 2022.

Nr. 1.222.

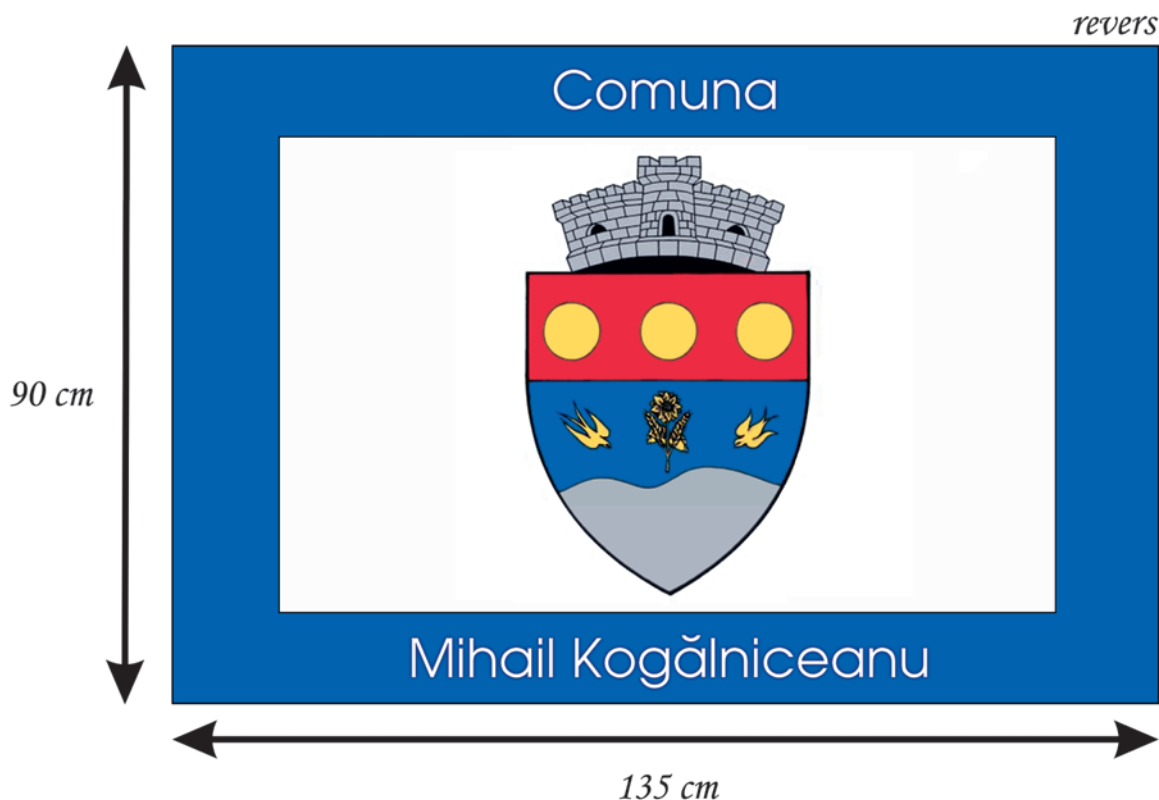
ANEXA Nr. 1*

**MODELUL
steagului comunei Mihail Kogălniceanu, județul Tulcea**

avers

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

Material textil: poliester sau satinat

ANEXA Nr. 2

**DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale modelului steagului comunei Mihail Kogălniceanu, județul Tulcea**

Descrierea steagului

Steagul comunei Mihail Kogălniceanu reprezintă o pânză dreptunghiulară cu proporția între lățimea și lungimea steagului de 2/3. Steagul are câmpul alb, înconjurat de o bordură albastră. În centru pe alb este imprimată stema comunei Mihail Kogălniceanu.

În partea de sus pe albastru este inscripționat statutul localității „Comuna”, jos tot pe albastru denumirea „Mihail Kogălniceanu” cu litere albe.

Steagul se fixează pe hampă în partea stângă, pe lățime.

Semnificațiile elementelor și ale culorilor steagului

Descrierea stemei

Stema comunei Mihail Kogălniceanu, județul Tulcea, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite.

În șef roșu, 3 besanți de aur.

În partea centrală, în câmp albastru, un deal de argint, surmontat de un buchet de două spice de grâu și o floarea-soarelui, flancat la dreapta de o rândunică și la stânga de un lăstun, totul de aur.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Besanții fac trimitere la Tezaurul de la Uzum Baiir, cel mai mare tezaur monetar din Europa ce a fost descoperit pe colina Uzum Baiir, de lângă localitatea Mihail Kogălniceanu, din județul Tulcea.

Tezaurul este compus din 23.440 monede de argint (dirhemi sau asprii), emisiuni ale hanilor Hoardei de aur din secolul al XIII-lea; 103 lingouri de argint; 5 bijuterii; 6 vase (3 de aramă și 3 ceramice) și 195 monede de aur bizantine (hyperperi), emisiuni din perioada 1254—1327.

Numărul besanților indică numărul satelor componente ale comunei.

Buchetul cu floarea-soarelui și spicele de grâu reprezintă ocupația specifică zonei, agricultura.

Rândunica și lăstunul fac referire la denumirea satelor aparținătoare comunei (satele Rândunica și Lăstuni).

Dealul semnifică Rezervația naturală Deniz Tepe de pe teritoriul comunei, comună caracterizată prin dealul Deniz Tepe (258 m).

Culoarea albastră este simbol al fidelității și perseverenței, al cerului, al lumii spirituale.

Culoarea albă este culoarea purității și sugerează sinceritate, robustețe, puritate; exprimă pace, împăcare, liniște, inocență, curățenie, sobrietate.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorii de inventar a unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Secretariatului General al Guvernului pentru Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 335

Având în vedere dispozițiile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Secretariatului General al Guvernului pentru Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 335, ca urmare a reevaluării, potrivit datelor de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Secretariatul General al Guvernului își va actualiza, în mod corespunzător, datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 40 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu
p. Președintele Administrației Naționale
a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale,
Ciprian-Alexandru Caralicea
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 19 octombrie 2022.
Nr. 1.298.

ANEXĂ

**DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunurilor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Secretariatului General al Guvernului —
Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 335,
a căror valoare de inventar se actualizează, ca urmare a reevaluării**

Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Persoana juridică ce administrează imobilul (denumire și CUI)	Adresa imobilului	Valoarea de inventar actualizată (lei)
1	2	3	4	5	6
98403	8.19.01	Clădire 335/32	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 335 (CUI 4278663)	Județul Bacău	129.613,66
98404	8.19.01	Clădire 335/33	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 335 (CUI 4278663)	Județul Bacău	25.935,46
98405	8.19.01	Clădire 335/34	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 335 (CUI 4278663)	Județul Bacău	6.018,94
98534	8.19.01	Construcție 335/164	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 335 (CUI 4278663)	Județul Bacău	669.071,92
98553	8.19.01	Teren 335/184	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 335 (CUI 4278663)	Județul Bacău	11.404.688,17

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea unor modificări în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, situate în județele Bacău, Suceava, Neamț, Brașov, Constanța, Galați, Prahova și municipiul București, și modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, ca urmare a reevaluării acestora, conform prevederilor art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Se aprobă modificarea valorii de inventar a imobilului 1211 aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, ca urmare a reevaluării acestuia, conform prevederilor art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și a constatării unei

suprafețe de teren în minus după finalizarea lucrărilor tehnice de cadastru și înscrierea în cartea funciară.

Art. 3. — Se aprobă modificarea adresei poștale a imobilului 1211 aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 3, ca urmare a înscrierii acestuia în cartea funciară.

Art. 4. — Ministerul Apărării Naționale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările intervenite în anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Vasile Dîncu
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 19 octombrie 2022.
Nr. 1.299.

*) Anexele nr. 1—3 nu se publică, fiind clasificate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind recunoașterea Asociației Centrul Cultural Plai ca fiind de utilitate publică

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 38 și 39 alin. (1) și (11) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se recunoaște Asociația Centrul Cultural Plai, persoană juridică română de drept privat, fără scop lucrativ, cu sediul în municipiul Timișoara, strada Calea Alexandru Ioan Cuza nr. 10, etaj 2, apartament nr. 22, județul Timiș, ca fiind de utilitate publică.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul culturii,
Lucian Romașcanu

București, 19 octombrie 2022.
Nr. 1.300.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind aprobarea stemei comunei Costinești,
județul Constanța

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Costinești, județul Constanța, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei comunei Costinești, județul Constanța, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Kelemen Hunor

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice
 și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

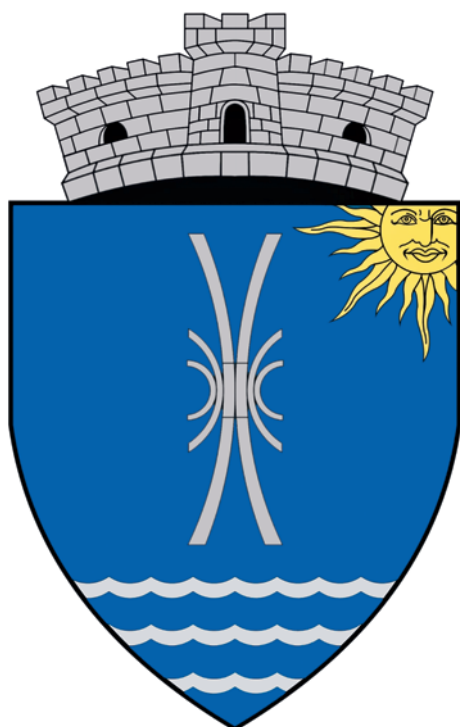
București, 19 octombrie 2022.

Nr. 1.301.

ANEXA Nr. 1*

ANEXA Nr. 2

STEMA
comunei Costinești, județul Constanța

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Costinești,
județul Constanța

Descrierea stemei

Stema comunei Costinești, județul Constanța, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite. Pe câmp albastru, central, se află un obelisc de argint, format din doi pilaștri centrali curbați spre exterior și adosați, pe care se sprijină, dreapta-stânga, câte două fragmente de arc de cerc, descrescătoare, întruchipând stilizat raze de soare. Stânga sus se află un soare de aur stilizat și, în vârful scutului, trei brăuri undate de argint.

Scutul este timbrat cu o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate ale stemei

Obeliscul este un simbol reprezentativ al stațiunii Costinești, lucrarea de artă fiind construită în anul 1969 de către Wilhelm Demeter, monumentul având o înălțime de 12 m. Din păcate, a fost distrus în anul 2005 de inundații, fiind refăcut în 2006 de același Wilhelm Demeter, dar acum cu o înălțime mai mare, de 18,5 m, și o greutate de 200 de tone.

Soarele este emblematic pentru stațiunile litoralului românesc și reprezintă viață, bucurie, bogăție și lumină.

Brăurile undate fac referire la valurile mării.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind aprobarea stemei comunei Bujoreni, județul Vâlcea

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Bujoreni, județul Vâlcea, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei comunei Bujoreni, județul Vâlcea, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Kelemen Hunor

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice

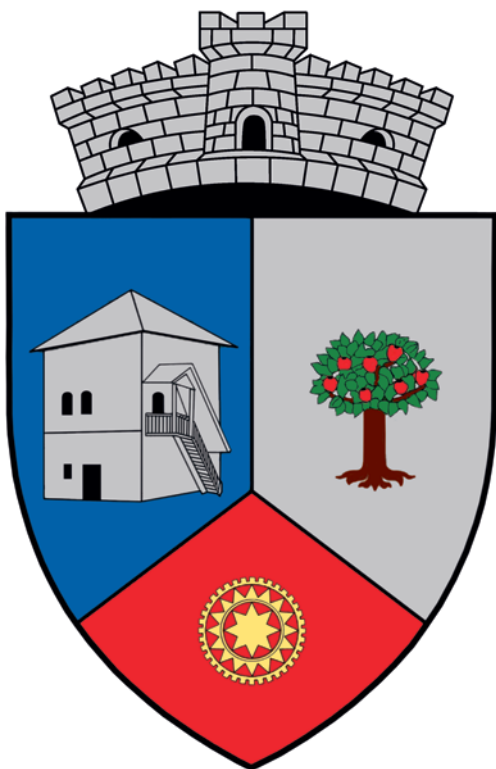
și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

București, 19 octombrie 2022.
Nr. 1.302.

ANEXA Nr. 1*

ANEXA Nr. 2

STEMA
comunei Bujoreni, județul Vâlcea**DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE**
elementelor însumate ale stemei comunei Bujoreni,
județul Vâlcea**Descrierea stemei**

Stema comunei Bujoreni se compune dintr-un scut triunghiular, cu flancurile rotunjite, tăiat în furcă răsturnată.

În primul cartier, în câmp albastru, se află o clădire de argint, dreptunghiulară, din care se văd două laturi, având acoperiș în patru ape. Pe latura din dreapta, în partea de jos, pe centru, este o ușă dreptunghiulară, flancată sus, la dextera, de o fereastră tot rectangulară, aproximativ 1/3 din dimensiunea ușii, ambele ajurate negru, iar la etaj, în jumătatea din dreapta, încă două ferestre boltite, de asemenea, ajurate de aceeași culoare. Pe latura din stânga a clădirii, o scară care pornește de jos, din stânga, ducând spre un foișor, susținut de doi stâlpi, ambele acoperite cu un acoperiș în două ape; foișorul are o ușă boltită ajurată tot negru.

În al doilea cartier, în câmp de argint, se află un măr natural, smuls, încărcat cu șapte mere roșii, trei în partea de sus și patru în cea de jos.

În vârful scutului, în câmp roșu, se află o stea cu opt raze înscrisă într-un cerc bordat pe exterior de șaisprezece raze triunghiulare, opt dintre ele poziționate în dreptul razelor astrului central, care, la rândul-i, este înscris într-un cerc denticulat, totul de aur.

Scutul este timbrat de o coroana murală de argint, cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Clădirea reprezintă Cula familiei Bujoreanu, declarată monument istoric, de unde provine și numele comunei Bujoreni.

Mărul face referire la Stațiunea de Cercetare și Dezvoltare Pomicolă din localitate, iar numărul fructelor indică numărul satelor aparținătoare comunei.

Cercurile cu stea, raze și mici creneluri reprezintă roata vieții, simbol aflat pe porțile și pe clădirile din Muzeul Satului Vâlcean din Bujoreni.

Coroana murală, cu un turn crenelat, reprezintă rangul administrativ al localității, cel de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 47

din 19 septembrie 2022

Dosar nr. 1.003/1/2022

Gabriela Elena Bogasiu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Laura-Mihaela Ivanovici	— președintele Secției I civile
Valentina Vrabie	— președintele delegat al Secției a II-a civile
Denisa Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Ileana Ruxandra Tirică	— judecător la Secția I civilă
Carmen Elena Popoiag	— judecător la Secția I civilă
Mariana Hortolomei	— judecător la Secția I civilă
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Carmen Sandu-Necula	— judecător la Secția a II-a civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Trănica Teau	— judecător la Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
George Bogdan Florescu	— judecător la Secția a II-a civilă
Maria Andrieș	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Nicoleta Ghica-Velescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cezar Hîncu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Elena Gherasim	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 1.003/1/2022, a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 37 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Elena Adriana Stamatescu, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova — Secția litigii de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 2.187/95/2020.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; părțile nu au depus puncte de vedere asupra chestiunii de drept.

6. De asemenea, referă asupra faptului că au fost transmise de către instanțele naționale hotărâri judecătorești pronunțate în materia ce face obiectul sesizării și opinii teoretice exprimate de judecători, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

7. În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

8. Curtea de Apel Craiova — Secția litigii de muncă și asigurări sociale a dispus, prin Încheierea din 20 aprilie 2022, în Dosarul nr. 2.187/95/2020, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: *dacă dispozițiile art. 158 alin. (6) și (7) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 263/2010), se aplică și în situația în care dovada vechimii în muncă în grupele de muncă se realizează în condițiile art. 158 alin. (31) din lege, cu carnetul de muncă; dacă verificarea caracterului incorect sau incomplet al înregistrării în carnetul de muncă, în sensul art. 158 alin. (31) din lege, presupune și verificarea legalității încadrării activității în grupele I și/sau a II-a de muncă, în sensul art. 158 alin. (6) și (7) din Legea nr. 263/2010.*

9. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 9 mai 2022, cu nr. 1.003/1/2022, termenul de judecată fiind stabilit la 19 septembrie 2022.

II. Norma de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

10. *Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare*

„Art. 158. — (...) (31) Dovada vechimii în muncă în grupa I și/sau a II-a de muncă realizată anterior datei de 1 aprilie 2001 se face cu carnetul de muncă întocmit cu respectarea prevederilor Decretului nr. 92/1976 privind carnetul de muncă. (...)”

(6) În situația în care există suspiciuni cu privire la legalitatea încadrării activității în grupele I și/sau a II-a de muncă, angajatorii sau orice alți deținători legali de arhive sunt obligați să pună la dispoziția Casei Naționale de Pensii Publice și/sau a caselor teritoriale de pensii, după caz, la solicitarea acestora, documentele întocmite anterior datei de 1 aprilie 2001 pe baza

căroră s-au eliberat adeverințele care atestă încadrarea persoanelor în fostele grupe I și/sau a II-a de muncă, în vederea verificării respectării legislației în domeniu. (...)

(7) În situația în care, ca urmare a verificărilor prevăzute la alin. (6), se constată încălcări ale legislației privind încadrarea în grupe superioare de muncă sau nu sunt prezentate documentele care au stat la baza eliberării adeverințelor, perioadele respective sunt valorificate ca vechime în muncă/stagiu de cotizare în condiții normale de muncă.”

III. Expunerea succintă a procesului

11. Prin *acțiunea* înregistrată pe rolul Tribunalului Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale la data de 14 octombrie 2020 cu nr. 2.187/95/2020, reclamantul X a chemat în judecată pe pârâta Casa Județeană de Pensii Gorj și a solicitat anularea deciziilor de pensionare nr. Y din 4 septembrie 2020, nr. Z din 4 septembrie 2020 și nr. W din 10 septembrie 2020 și obligarea pârâtei să valorifice în grupa I de muncă, în procent de 100%, perioadele 19 septembrie 1978—18 octombrie 1978 și 28 martie 1980—1 aprilie 2001, în conformitate cu înscrierile din carnetul de muncă, așa cum au fost reținute prin Decizia nr. X din 14 mai 2020, precum și reluarea plății pensiei începând cu data de 1 iunie 2010 și exonerarea sa de la plata debitului în cuantum de 6.150 lei, reprezentând pensia încasată pe perioada 1 iunie 2020—31 august 2020.

12. Prin *Sentința civilă nr. 62 din 21 ianuarie 2021*, Tribunalul Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a admis contestația, a anulat deciziile de pensionare nr. Y din 4 septembrie 2020, nr. Z din 4 septembrie 2020 și nr. W din 10 septembrie 2020 emise de pârâta Casa Județeană de Pensii Gorj și a obligat pârâta să emită o nouă decizie de pensionare, cu valorificarea stagiului de cotizare din perioada 19 septembrie 1978—18 octombrie 1978 și din perioada 28 martie 1980—1 aprilie 2001, potrivit mențiunilor din carnetul de muncă, pozițiile 19—20, și a perioadei 16 iulie 1999—1 aprilie 2001, ca fiind stagiu de cotizare realizat în grupa I de muncă în procent de 100%, drepturile de pensionare urmând a fi plătite începând cu data de 1 iunie 2020. A fost exonerat reclamantul de plata debitului de 6.150 lei.

13. Pentru a pronunța această sentință, instanța de fond a reținut că emiterea deciziilor contestate a fost determinată de nevalorificarea în grupa I de muncă a perioadelor 19 septembrie 1978—18 octombrie 1978 și 28 martie 1980—1 aprilie 2001, potrivit înscrierilor din carnetul de muncă. Pârâta a susținut că, prin meseria avută, aceea de rectificator, reclamantul nu putea executa activitățile prevăzute în anexa nr. 1 pct. 30 din Ordinul Ministerului Muncii și Ocrotirilor Sociale, Ministerului Sănătății și Comisiei Naționale pentru Protecția Muncii nr. 50/1990 pentru precizarea locurilor de muncă, activităților și categoriilor profesionale cu condiții deosebite care se încadrează în grupele I și II de muncă în vederea pensionării (*Ordinul nr. 50/1990*) și că în acest sens nu au fost depuse documente verificabile, potrivit art. 158 alin. (5) din Legea nr. 263/2010.

14. Instanța de fond a constatat că la poziția 54 din carnetul de muncă al reclamantului este menționat că „în perioada 19.09.1978—18.10.1978 și perioada 28.03.1980—1.04.2001 a lucrat la fabricarea munițiilor unde a executat elementele din plumb ale acestora. Activitatea prestată de prelucrare a plumbului de puritate 99% se încadrează în grupa I de muncă în procent de 5, conform Ordinului nr. 50/1990, anexa nr. 1 punctul 30”, iar faptul că reclamantul a lucrat la prelucrarea plumbului de puritate 99% rezultă și din Adeverința nr. xxxxx din 12 decembrie 2007.

15. Instanța a reținut prevederile art. 1 alin. (1) din Decretul nr. 92/1976 privind carnetul de muncă, cu modificările ulterioare

(*Decretul nr. 92/1976*), potrivit căroră carnetul de muncă este actul oficial prin care se dovedește vechimea în muncă, vechimea neîntreruptă în muncă, vechimea neîntreruptă în aceeași unitate, vechimea în funcție, meserie sau specialitate, timpul lucrat în locuri de muncă cu condiții deosebite, retribuția tarifară de încadrare și alte drepturi ce se includ în aceasta, precum și dispozițiile art. 158 alin. (3¹) din Legea nr. 263/2010, potrivit căroră dovada vechimii în muncă în grupele I și/sau a II-a de muncă realizată anterior datei de 1 aprilie 2001 se face cu carnetul de muncă întocmit cu respectarea prevederilor Decretului nr. 92/1976. Dovada se poate face cu adeverințe eliberate de către angajatori sau deținătorii legali de arhive, potrivit art. 158 alin. (3²) din Legea nr. 263/2010, doar în situația în care în care perioadele de vechime în muncă realizate în grupele I și/sau a II-a de muncă nu sunt înregistrate în carnetul de muncă sau înregistrarea acestor perioade este efectuată incorect ori incomplet. Or, reclamantul avea înregistrate în carnetul de muncă perioadele lucrate în grupa I de muncă, devenind astfel aplicabile dispozițiile art. 158 alin. (3¹), anterior menționate.

16. Împotriva acestei sentințe a declarat *apel* pârâta, care a arătat că nu a valorificat aceste perioade în grupa I de muncă, considerând că, prin meseria sa, reclamantul nu executa activitățile prevăzute de pct. 30 din anexa nr. 1 din Ordinul nr. 50/1990, activități care sunt specifice personalului care lucrează în pirotehnie. Având în vedere neconcordanța între temeiul legal invocat și meseria avută, era necesar ca reclamantul să depună documente verificabile din perioadele în discuție, care să confirme faptul că și-a desfășurat activitatea în condițiile prevăzute de pct. 30 din anexa nr. 1 din Ordinul nr. 50/1990.

17. Apelanta-pârâtă a invocat prevederile art. 158 alin. (5) din Legea nr. 263/2010 în susținerea motivelor de apel și a arătat că adeverințele care atestă activitatea lucrată în grupa I sau a II-a de muncă pot fi cenzurate de casa de pensii, întrucât, potrivit dispozițiilor Legii nr. 263/2010, la stabilirea pensiilor trebuie să verifice dacă sunt îndeplinite condițiile legale pentru acordarea pensiei, aceasta implicând și verificarea legalității înscrierilor doveditoare depuse la dosarul de pensie. Pentru a fi valorificată la stabilirea drepturilor de pensie, o adeverință trebuie să îndeplinească toate condițiile de fond și de formă pretinse de lege, să aibă un conținut clar și neechivoc, fără să lase loc de interpretări, și să fie susținută de documente verificabile întocmite anterior anului 2001.

18. Intimatul-reclamant a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea apelului ca nefondat. A arătat că, față de locul de muncă și activitatea desfășurată, angajatorul l-a încadrat în mod corect și legal în grupa I de muncă, în procent de 100%, în conformitate cu dispozițiile pct. 30 din anexa nr. 1 din Ordinul nr. 50/1990, activitatea desfășurată în perioada dedusă judecării regăsindu-se în aceste dispoziții legale. Conform art. 6 din Ordinul nr. 50/1990, atributul nominalizării personalului în grupele superioare de muncă aparține angajatorului, care este responsabil pentru realitatea celor consemnate în carnetul de muncă și adeverințele eliberate.

19. A menționat că nu se împune prezentarea altor documente justificative, deoarece încadrarea sa în grupa superioară de muncă este consemnată în carnetul de muncă, iar dispozițiile legale în materie fac referire la necesitatea prezentării, la cererea casei de pensii, a acestor documente doar în situația în care încadrarea în grupa superioară de muncă nu este consemnată în carnetul de muncă și există suspiciuni privind legalitatea încadrării în grupele superioare de muncă atestate prin adeverințele eliberate în acest sens de angajatori sau deținătorii legali de arhive.

20. În ședința publică din 20 aprilie 2022, din oficiu, Curtea de Apel Craiova — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a pus în discuția părților sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la dezlegarea unei chestiuni de drept.

21. Prin încheierea pronunțată la aceeași dată a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție, iar în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă s-a dispus suspendarea judecării.

IV. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

22. Instanța de trimitere a constatat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, pentru argumentele ce vor fi expuse în continuare.

23. Astfel, Curtea de Apel Craiova — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a arătat că soluționarea litigiului în raport cu motivele invocate de către ambele părți, atât prin deciziile contestate, cât și prin cererile formulate la prima instanță, precum și prin argumentele expuse în cererea de apel, depinde de rezolvarea problemei de drept în discuție. Chestiunea de drept care face obiectul sesizării este nouă, asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar soluțiile pronunțate de instanțe în litigiile de acest tip sunt diferite.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

24. Părțile nu au formulat puncte de vedere asupra chestiunii de drept nici în fața instanței de trimitere și nici după comunicarea raportului, în condițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

25. Completul de judecată care a formulat sesizarea a reținut că, în practică, casele de pensii investite cu soluționarea unor cereri de valorificare a vechimii în muncă în grupele de muncă, dovedite cu mențiunile din carnetul de muncă, au constatat fie că la baza mențiunilor din carnet nu există documente verificabile, mențiunile nefiind realizate potrivit înscrisurilor care atestă încadrarea în grupele de muncă a contestatarilor, fie că au existat încălcări ale legislației privind încadrarea în grupele de muncă, încadrările nefiind corespunzătoare actelor normative care reglementau locurile de muncă, activitățile, categoriile profesionale și nominalizarea persoanelor în grupele de muncă. În aceste situații au fost emise decizii prin care vechimea în muncă a fost valorificată, potrivit dispozițiilor art. 158 alin. (7) din Legea nr. 263/2010, ca vechime în muncă/stagiu de cotizare în condiții normale de muncă sau au fost impuse obligații privind prezentarea documentelor verificabile.

26. Aceste decizii au fost contestate, iar instanțele, pornind de la modul de redactare a dispozițiilor art. 158 alin. (31)—(7) din Legea nr. 263/2010, s-au pronunțat în sensul a două opinii. Cele două opinii au fost preluate de instanța de trimitere din Decizia nr. 1.671 din 11 iunie 2018, pronunțată de Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă în Dosarul nr. 5.269/95/2017, și din Decizia nr. 96 din 18 ianuarie 2022, pronunțată de Curtea de Apel Craiova — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 103/95/2021, și anume: dispozițiile ce instituie în sarcina caselor de pensii obligațiile legale prevăzute la art. 158 alin. (4)—(7) din Legea nr. 263/2010 sunt aplicabile doar în situația menționată de art. 158 alin. (32) din aceeași lege,

respectiv situația în care dovada perioadelor de vechime în muncă realizate în grupele I și/sau a II-a de muncă se face cu adeverințele emise în acest scop; casele de pensii, atunci când constată încălcări ale legislației privind încadrarea în grupele superioare de muncă sau când nu sunt prezentate documentele verificabile care atestă efectuarea procedurilor de încadrare în grupele de muncă a solicitantului, au posibilitatea aplicării dispozițiilor art. 158 alin. (6) și (7) din Legea nr. 263/2010 și în situația în care dovada încadrării în grupele de muncă se face cu carnetul de muncă.

27. În esență, interpretarea acestor dispoziții a condus, pe de o parte, la opinia potrivit căreia existența mențiunilor în carnetul de muncă înlătură obligația caselor de pensii de a efectua verificările prevăzute de dispozițiile art. 158 alin. (6) și (7) din Legea nr. 263/2010, ce sunt aplicabile doar în situația în care dovada se face cu adeverințe, iar, pe de altă parte, la opinia potrivit căreia această obligație revine caselor de pensii, ca o consecință a verificării caracterului incorect sau incomplet al înregistrării în carnetul de muncă, în sensul art. 158 alin. (31) din aceeași lege.

28. Instanța de trimitere a apreciat că soluția cu privire la problema de drept este cea potrivit căreia dispozițiile art. 158 alin. (6) și (7) din Legea nr. 263/2010 se aplică și în situația în care dovada vechimii în muncă în grupele de muncă se realizează în condițiile art. 158 alin. (31) din aceeași lege, respectiv cu carnetul de muncă, în împrejurarea în care caracterul incorect sau incomplet al înregistrării în carnetul de muncă prevăzut de acest text presupune chiar verificarea legalității încadrării activității în grupele I și/sau a II-a de muncă, în sensul art. 158 alin. (6) și (7) din Legea nr. 263/2010.

29. În motivarea punctului de vedere a arătat că, prin dispozițiile Decretului-lege nr. 68/1990 pentru înlăturarea unor inechități în salarizarea personalului (*Decretul-lege nr. 68/1990*) și ale Ordinului nr. 50/1990, au fost instituite în sarcina angajatorilor proceduri legale obligatorii privind stabilirea locurilor de muncă, activităților și categoriilor profesionale care se încadrează în grupele I și a II-a de muncă, precum și proceduri privind nominalizarea persoanelor care se încadrează în aceste grupe, iar încadrarea în grupele de muncă se realiza prin raportare la locurile de muncă, activitățile și categoriile profesionale, precum și în condițiile expres prevăzute în actele normative emise în acest scop [Ordinul nr. 50/1990, Ordinul Ministerului Muncii și Ocrotirilor Sociale, Ministerului Sănătății și Comisiei Naționale pentru Protecția Muncii nr. 125/1990*) pentru precizarea locurilor de muncă, activităților și categoriilor profesionale cu condiții deosebite care se încadrează în grupele I și II de muncă în vederea pensionării, pentru perioada lucrată după 1 martie 1990 (*Ordinul nr. 125/1990*), Hotărârea Guvernului nr. 1.223/1990 privind încadrarea în grupa a II-a de muncă, în vederea pensionării, a unor locuri de muncă sau activități din construcții-montaj (*Hotărârea Guvernului nr. 1.223/1990*) etc.].

30. Realizarea acestor proceduri se regăsește transpusă în documente încheiate la nivelul fiecărui angajator. Aceste documente, care reprezintă actele originale privind stabilirea locurilor de muncă, activităților, categoriilor profesionale și nominalizarea persoanelor care se încadrează în grupele I și a II-a de muncă, sunt denumite documente verificabile în Legea nr. 263/2010.

31. Potrivit pct. 15 din Ordinul nr. 50/1990, „Dovedirea perioadelor de activitate desfășurate în locurile de muncă și activitățile ce se încadrează în grupele I și II de muncă în vederea pensionării se face pe baza înregistrării acestora în

*) Ordinul Ministerului Muncii și Ocrotirilor Sociale, Ministerului Sănătății și Comisiei Naționale pentru Protecția Muncii nr. 125/1990 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

carnetul de muncă conform metodologiei de completare a acestuia stabilite de Ministerul Muncii și Ocrotirilor Sociale. (...)”

32. Potrivit dispozițiilor art. 158 alin. (3¹) din Legea nr. 263/2010, dovada vechimii în muncă în grupele I și/sau a II-a de muncă, realizată anterior datei de 1 aprilie 2001, se face cu carnetul de muncă întocmit cu respectarea prevederilor Decretului nr. 92/1976. Prin urmare, dovada vechimii în muncă în grupele de muncă se face cu carnetul de muncă, în condițiile în care acesta a fost întocmit cu respectarea prevederilor Decretului nr. 92/1976 și ale metodologiei de completare a acestuia, stabilită de Ministerul Muncii și Ocrotirilor Sociale.

33. În acest sens sunt relevante dispozițiile cuprinse în art. 11 și 13 din Decretul nr. 92/1976 și pct. I 4 lit. d) din Metodologia de întocmire, completare, păstrare și evidență a carnetului de muncă, aprobată prin Ordinul ministrului muncii nr. 136/1976 (*Metodologia aprobată prin Ordinul nr. 136/1976*), care reglementa conținutul mențiunilor și înscrierile originale pe baza cărora se efectuau aceste mențiuni.

34. Prin Legea nr. 172/2016 pentru completarea art. 158 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice (*Legea nr. 172/2016*) s-a instituit în sarcina caselor de pensii obligația legală ca, în soluționarea cererilor de valorificare a perioadelor de vechime în muncă realizate în grupele I și/sau a II-a de muncă, să verifice dacă înregistrarea acestor perioade în carnetul de muncă este efectuată corect și complet, respectiv dacă mențiunile au la bază documente verificabile întocmite anterior datei de 1 aprilie 2001 și dacă există încălcări ale legislației privind încadrarea în grupe superioare de muncă la nivelul angajatorului respectiv. Legiuitorul a avut în vedere rolul de instituție publică de interes național, care administrează sistemul public de pensii, al Casei Naționale de Pensii Publice, aceasta având obligația administrării eficiente a patrimoniului sistemului public de pensii și asigurarea integrității lui, potrivit dispozițiilor art. 138 și 139 din Legea nr. 263/2010.

35. În situația în care mențiunile din carnetul de muncă sunt incorecte sau incomplete, pentru aceeași identitate de rațiune a textului legal, dispozițiile art. 158 alin. (6) și (7) din Legea nr. 263/2010 se aplică și în situația în care dovada vechimii în muncă în grupele de muncă se realizează în condițiile art. 158 alin. (3¹) din aceeași lege, cu carnetul de muncă.

36. Deși legea nu definește caracterul incorect sau incomplet al mențiunilor din carnetul de muncă, având în vedere scopul urmărit de legiuitor prin reglementările cuprinse în întreg conținutul art. 158 din Legea nr. 263/2010, se poate concluziona că acesta vizează și legalitatea încadrării activității în grupele I și/sau a II-a de muncă.

37. O interpretare contrară, a mai subliniat instanța de trimitere, ar conduce la situația în care mențiunile din adeverințele întocmite pe baza documentelor verificabile vor fi supuse verificării legalității privind încadrarea în grupe superioare de muncă, în timp ce mențiunile din carnetele de muncă, efectuate tot potrivit documentelor verificabile, vor scăpa controlului de legalitate a acestora.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

38. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele naționale au comunicat hotărâri judecătorești, din care a rezultat existența unor orientări jurisprudențiale diferite în interpretarea problemei de drept a cărei dezlegare se solicită, precum și opinii teoretice ale judecătorilor, în același sens.

39. Astfel, cu privire la aplicabilitatea dispozițiilor art. 158 alin. (6) și (7) din Legea nr. 263/2010 în situația în care dovada vechimii în muncă în grupele de muncă se realizează în condițiile art. 158 alin. (3¹) din aceeași lege, cu carnetul de muncă, s-au identificat două orientări.

40. *Într-o primă opinie*, majoritară, s-a apreciat că prevederile art. 158 alin. (6) și (7) din Legea nr. 263/2010 nu se aplică în situația în care dovada vechimii în grupele superioare de muncă se realizează în condițiile art. 158 alin. (3¹) din aceeași lege, procedura verificării instituită de dispozițiile art. 158 alin. (6) și (7) din aceeași lege fiind circumscrisă ipotezei dovedirii vechimii în grupe de muncă cu adeverințe.

41. *Într-o a doua opinie* s-a considerat că dispozițiile art. 158 alin. (6) și (7) din Legea nr. 263/2010 sunt aplicabile și în situația în care dovada vechimii în muncă în grupele de muncă se realizează cu carnetul de muncă, în condițiile art. 158 alin. (3¹) din aceeași lege.

42. În ceea ce privește întrebarea dacă verificarea caracterului incorect sau incomplet al înregistrării în carnetul de muncă, în sensul art. 158 alin. (3¹) din Legea nr. 263/2010, presupune și verificarea legalității încadrării activității în grupele I și/sau a II-a de muncă, în sensul art. 158 alin. (6) și (7) din aceeași lege, s-au identificat, de asemenea, două orientări.

43. *Într-o primă opinie*, majoritară, s-a apreciat că verificarea caracterului incomplet sau incorect al înregistrării în carnetul de muncă, în sensul art. 158 alin. (3¹) din Legea nr. 263/2010, nu presupune verificarea legalității încadrării în grupele de muncă, în sensul art. 158 alin. (6) și (7) din aceeași lege, iar în condițiile în care mențiunile carnetului de muncă nu sunt suficiente pentru dovedirea vechimii în grupe de muncă, fiind incorecte sau incomplete, devin aplicabile prevederile art. 158 alin. (3²) din Legea nr. 263/2010.

44. *Într-o a doua opinie* s-a considerat că verificarea caracterului incorect/incomplet al înregistrării în carnetul de muncă, în sensul art. 158 alin. (3¹) din Legea nr. 263/2010, presupune și verificarea legalității încadrării în grupele de muncă, în sensul art. 158 alin. (6) și (7) din aceeași lege.

45. Au fost comunicate hotărâri judecătorești și opinii teoretice de Curtea de Apel Bacău, Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel București, Tribunalul București, Tribunalul Călărași, Tribunalul Ialomița, Tribunalul Ilfov, Tribunalul Giurgiu, Tribunalul Teleorman, Curtea de Apel Cluj, Tribunalul Sălaj, Tribunalul Cluj, Curtea de Apel Constanța, Tribunalul Tulcea, Curtea de Apel Craiova, Tribunalul Dolj, Tribunalul Gorj, Curtea de Apel Galați, Tribunalul Brăila, Curtea de Apel Iași, Tribunalul Iași, Tribunalul Vaslui, Curtea de Apel Ploiești, Tribunalul Prahova, Curtea de Apel Timișoara, Tribunalul Caraș-Severin.

46. Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Oradea, Curtea de Apel Pitești, Curtea de Apel Suceava și Curtea de Apel Târgu Mureș au comunicat că nu a fost identificată practică judiciară referitoare la problema de drept supusă dezlegării și nu au exprimat opinii teoretice.

47. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

48. Curtea Constituțională nu s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 158 alin. (3¹), (6) și (7) din Legea nr. 263/2010. La data pronunțării prezentei decizii, pe rolul instanței de contencios constituțional se aflau două dosare în faza de raport, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. (6) și (7) din Legea nr. 263/2010.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

49. Prin raportul întocmit, judecătorii-raportori au apreciat că în cauza de față nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate a sesizării privind pronunțarea unei hotărâri

prealabile prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, în sensul că nu este întrunită cerința privind existența unei chestiuni de drept reale și veritabile și nici cea a noutății problemei de drept.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

50. *Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:*

51. În ceea ce privește admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, dispozițiile art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevăd următoarele: „(1) *Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către completul de judecată după dezbateri contradictorii, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 519, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac. Dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților.*”

52. Potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, „*Dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*”

53. Art. 519 din Codul de procedură civilă instituie următoarele condiții de admisibilitate pentru declanșarea acestei proceduri, condiții care se impun a fi întrunite în mod cumulativ:

— existența unei cauze aflate în curs de judecată;

— cauza să fie soluționată în ultimă instanță;

— cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a curții de apel sau a tribunalului investit să soluționeze cauza;

— ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;

— chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de nouitate;

— Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept și aceasta să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

54. Primele trei condiții sunt îndeplinite, întrucât Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată de un complet de judecată al Curții de Apel Craiova — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale, legal investită în ultimă instanță cu soluționarea unui apel formulat împotriva unei sentințe civile pronunțate de Tribunalul Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale într-un litigiu de asigurări sociale.

55. Hotărârea pronunțată în primă instanță de Tribunalul Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale este supusă apelului, potrivit dispozițiilor art. 155 alin. (1) din Legea nr. 263/2010. Hotărârea pronunțată în apel de Curtea de Apel Craiova — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale va fi definitivă, potrivit art. 155 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 și art. 634 alin. (1) pct. 4) din Codul de procedură civilă.

56. De asemenea, este îndeplinită și condiția de admisibilitate privind inexistența unui recurs în interesul legii în curs de soluționare având ca obiect problema de drept care formează obiectul prezentei sesizări, iar Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra acestei probleme prin pronunțarea

unei decizii în recurs în interesul legii sau a unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

57. În ceea ce privește condiția de admisibilitate a existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată trebuie avut în vedere faptul că sesizarea instanței supreme cu dezlegarea unei chestiuni de drept se circumscrie unui incident procedural ivit în cursul unui proces aflat în desfășurare și presupune o chestiune de drept esențială, de care depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată.

58. Obiectul sesizării vizează o problemă de drept substanțial, interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 158 alin. (3¹) și art. 158 alin. (6) și (7) din Legea nr. 263/2010, instanța de trimitere, investită cu soluționarea căii de atac a apelului, apreciind că soluționarea litigiului, în raport cu motivele invocate de către ambele părți, atât prin deciziile contestate, cât și prin cererile formulate la prima instanță, precum și prin argumentele expuse în cererea de apel, depinde de rezolvarea problemei de drept în discuție.

59. Admisibilitatea procedurii hotărârii prealabile, indiferent dacă privește o normă de drept material sau o normă de drept procedural, este condiționată de împrejurarea ca interpretarea pe care o va da instanța supremă să producă consecințe juridice de natură să determine soluționarea pe fond a cauzei. Raportat la situația în cauză, este necesar ca de lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor legale menționate să depindă soluționarea pe fond a apelului aflat pe rolul instanței de trimitere.

60. Reclamantul a solicitat, prin cererea de chemare în judecată admisă prin sentința recurată ce formează obiectul apelului în care s-a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, obligarea părâtei să valorifice în grupa I de muncă, în procent de 100%, perioadele 19 septembrie 1978—18 octombrie 1978 și 28 martie 1980—1 aprilie 2001, în conformitate cu înscrierile din carnetul de muncă.

61. În raport cu *considerentele sentinței apelate* [prin care s-a reținut că sunt aplicabile dispozițiile art. 158 alin. (3¹) din Legea nr. 263/2010, reclamantul având înregistrate în carnetul de muncă perioadele lucrate în grupa I de muncă], *motivele de apel* [prin care s-a invocat faptul că, prin meseria avută, reclamantul nu executa activitățile prevăzute de pct. 30 din anexa nr. 1 din Ordinul nr. 50/1990, activități care sunt specifice personalului care lucrează în pirotehnie, că nu au fost valorificate perioadele indicate în grupa I de muncă, având în vedere neconcordanța între temeiul legal invocat pentru încadrarea în grupa I de muncă și meseria avută de reclamant, fiind necesară depunerea de documente verificabile, care să confirme faptul că și-a desfășurat activitatea în condițiile prevăzute de pct. 30 din anexa nr. 1 din Ordinul nr. 50/1990, față de prevederile art. 158 alin. (5) din Legea nr. 263/2010 și faptul că adevărurile care atestă activitatea lucrată în grupa I sau a II-a de muncă pot fi cenzurate de casa de pensii, întrucât îndeplinirea condițiilor legale pentru acordarea pensiei implică și verificarea legalității înscrierilor doveditoare depuse la dosarul de pensie] și *apărărilor intimatului-reclamant* (care a susținut că nu se impune prezentarea altor documente justificative, deoarece încadrarea sa în grupa superioară de muncă este consemnată în carnetul de muncă, iar dispozițiile legale în materie fac referire la necesitatea prezentării, la cererea casei de pensii, a acestor documente doar în situația în care încadrarea în grupa superioară de muncă nu este consemnată în carnetul de muncă și există suspiciuni privind legalitatea încadrării în grupele superioare de muncă atestate prin adevărurile eliberate în acest sens de angajatori sau deținătorii legali de arhive), soluționarea apelului depinde și de rezolvarea

problemei de drept sesizate de instanța de trimitere, privind modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 158 alin. (3¹) și art. 158 alin. (6) și (7) din Legea nr. 263/2010.

62. Faptul că de problema de drept depinde soluționarea cauzei nu este suficient însă pentru a se constata admisibilitatea sesizării. Deși dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă nu definesc noțiunea de „chestiune de drept”, în jurisprudența constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a stabilit că analiza aspectelor generale de admisibilitate trebuie să aibă în vedere faptul că procedura hotărârii prealabile are menirea de a elimina riscul apariției unei practici neunitare, printr-o rezolvare de principiu a unei probleme de drept reale, esențiale și controversate, care se impune cu evidență a fi lămurită și care prezintă o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății (spre exemplu, Decizia nr. 4 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16 iunie 2014).

63. Condiția dificultății chestiunii de drept nu este prevăzută în mod explicit de dispozițiile art. 519—520 din Codul de procedură civilă, însă rezultă din interpretarea coroborată a acestora. Dificultatea chestiunii de drept implică posibilitatea reală de a interpreta diferit sau contradictoriu norme de drept îndoielnice, lacunare sau neclare, iar stabilirea dificultății, drept condiție a admisibilității, este absolut necesară pentru a se verifica dacă instanței supreme i se solicită o dezlegare de principiu a unei veritabile probleme de drept, astfel cum impun dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, sau este chemată, în fapt, să soluționeze o simplă problemă de interpretare a unor dispoziții legale sau chiar litigiul în cauză.

64. Concret, problema de drept ce constituie obiectul prezentei sesizări privește interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 158 alin. (3¹) și art. 158 alin. (6) și (7) din Legea nr. 263/2010, și anume:

— dacă verificarea caracterului incorect sau incomplet al înregistrării în carnetul de muncă, în sensul dispozițiilor art. 158 alin. (3¹) din aceeași lege, care prevăd că *dovada vechimii în muncă în grupa I și/sau a II-a de muncă realizată anterior datei de 1 aprilie 2001 se face cu carnetul de muncă întocmit cu respectarea prevederilor Decretului nr. 92/1976*, presupune și verificarea legalității încadrării activității în grupele I și/sau a II-a de muncă, în sensul dispozițiilor art. 158 alin. (6) și (7) din Legea nr. 263/2010, care prevăd că *în situația în care există suspiciuni cu privire la legalitatea încadrării activității în grupele I și/sau a II-a de muncă, angajatorii sau orice alți deținători legali de arhive sunt obligați să pună la dispoziția Casei Naționale de Pensii Publice și/sau a caselor teritoriale de pensii, după caz, la solicitarea acestora, documentele întocmite anterior datei de 1 aprilie 2001 pe baza cărora s-au eliberat adeverințele care atestă încadrarea persoanelor în fostele grupe I și/sau a II-a de muncă, în vederea verificării respectării legislației în domeniu, iar în situația în care, ca urmare a verificărilor prevăzute la alin. (6), se constată încălcări ale legislației privind încadrarea în grupe superioare de muncă sau nu sunt prezentate documentele care au stat la baza eliberării adeverințelor, perioadele respective sunt valorificate ca vechime în muncă/stagiu de cotizare în condiții normale de muncă;*

— dacă dispozițiile art. 158 alin. (6) și (7) din Legea nr. 263/2010 se aplică și în situația în care dovada vechimii în muncă în grupele de muncă se realizează cu carnetul de muncă, în condițiile art. 158 alin. (3¹) din aceeași lege.

65. Instanța de trimitere nu a prezentat motivele pentru care a apreciat dificultatea problemei de drept în discuție. Prin

încheierea de sesizare a arătat succint motivele pentru care a apreciat admisibilă sesizarea, și anume faptul că soluționarea litigiului depinde de rezolvarea problemei de drept, care este nouă, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, instanțele pronunțându-se diferit cu privire la aceasta.

66. A prezentat două opinii asupra problemei de drept, preluate din două hotărâri judecătorești definitive pronunțate de Curtea de Apel Craiova, pe de o parte, opinia potrivit căreia existența mențiunilor în carnetul de muncă înlătură obligația caselor de pensii de a efectua verificările prevăzute de dispozițiile art. 158 alin. (6) și (7) din Legea nr. 263/2010, care sunt aplicabile doar în situația în care dovada se face cu adeverințe, iar, pe de altă parte, opinia potrivit căreia această obligație revine caselor de pensii ca o consecință a verificării caracterului incorect sau incomplet al înregistrării în carnetul de muncă, în sensul art. 158 alin. (3¹) din aceeași lege, și a expus motivat punctul său de vedere asupra problemei de drept, în sensul că dispozițiile art. 158 alin. (6) și (7) din Legea nr. 263/2010 se aplică și în situația în care dovada vechimii în muncă în grupele de muncă se realizează în condițiile art. 158 alin. (3¹) din aceeași lege, respectiv cu carnetul de muncă, în condițiile în care caracterul incorect sau incomplet al înregistrării în carnetul de muncă prevăzut de acest text presupune chiar verificarea legalității încadrării activității în grupele I și/sau a II-a de muncă, în sensul art. 158 alin. (6) și (7) din Legea nr. 263/2010.

67. Dificultatea problemei de drept nu rezultă nici din motivarea punctului de vedere. Instanța de trimitere a constatat obligația legală a caselor de pensii să verifice dacă înregistrarea în carnetul de muncă a perioadelor de vechime în muncă realizate în grupele I și/sau a II-a de muncă este efectuată corect și complet, respectiv dacă mențiunile au la bază documente verificabile întocmite anterior datei de 1 aprilie 2001 și dacă există încălcări ale legislației privind încadrarea în grupe superioare de muncă la nivelul angajatorului și a apreciat, pentru situația în care mențiunile din carnetul de muncă sunt incorecte sau incomplete, pentru aceeași identitate de rațiune a textului legal, că dispozițiile art. 158 alin. (6) și (7) din Legea nr. 263/2010 se aplică și în situația în care dovada vechimii în muncă în grupele de muncă se realizează în condițiile art. (3¹) din aceeași lege, cu carnetul de muncă.

68. A arătat că, deși legea nu definește caracterul incorect sau incomplet al mențiunilor din carnetul de muncă, se poate concluziona, având în vedere scopul urmărit de către legiuitor prin reglementările cuprinse în întreg conținutul art. 158 din aceeași lege, că acesta vizează și legalitatea încadrării activității în grupele I și/sau a II-a de muncă, iar o interpretare contrară ar conduce la situația în care mențiunile din adeverințele întocmite pe baza documentelor verificabile vor fi supuse verificării legalității privind încadrarea în grupe superioare de muncă, în timp ce mențiunile din carnetele de muncă, efectuate tot potrivit documentelor verificabile, vor scăpa controlului de legalitate a acestora.

69. Indicarea problemei de drept, simpla susținere că sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și exprimarea unui punct de vedere care, deși motivat, nu indică în concret nicio dificultate care să justifice sesizarea instanței supreme sau caracterul neclar al normelor de drept nu sunt suficiente, fiind necesară prezentarea argumentelor pentru care există o dificultate reală de interpretare, care justifică o dezlegare de principiu de către instanța supremă, întrucât art. 519 din Codul de procedură civilă se referă la interpretarea propriu-zisă a conținutului unor dispoziții legale în sensul dezlegării de principiu a unei chestiuni

de drept reale, esențiale și controversate, care prezintă o dificultate suficient de mare, rezultată din dispoziții îndoielnice, lacunare, de o complexitate deosebită.

70. Nu rezultă din dispozițiile legale o dificultate reală de interpretare, de natură să impună o dezlegare de principiu. Întrebările formulate vizează, în primul rând, determinarea normelor aplicabile, și anume aplicabilitatea dispozițiilor art. 158 alin. (6) și (7) din Legea nr. 263/2010 în situația reglementată de dispozițiile art. 158 alin. (3¹) din aceeași lege.

71. Problema de drept supusă dezlegării necesită interpretarea corelată a normelor în cauză, care au fost introduse în Legea nr. 263/2010 prin Legea nr. 172/2016, și se impune a fi realizată în raport cu celelalte dispoziții ale art. 158, pe care l-au modificat, în ansamblul actului normativ din care fac parte, prin coroborare cu actele normative referitoare la carnetul de muncă și vechimea în muncă în grupele I și/sau a II-a de muncă realizată anterior datei de 1 aprilie 2001.

72. Dispozițiile art. 158 în forma în vigoare anterior Legii nr. 172/2016, alin. (1)—(3) și alin. (4) și (5), se referă la faptul că perioadele de vechime în muncă realizate în grupa I de muncă și grupa a II-a de muncă până la data de 1 aprilie 2001, care constituie stagii de cotizare în condiții deosebite, respectiv condiții speciale, în vederea reducerii vârstelor standard de pensionare [alin. (1)—(3)], se valorifică în vederea reducerii vârstelor standard de pensionare, precum și la faptul că adeverințele care atestă încadrarea persoanelor în fostele grupe I și/sau a II-a de muncă sunt valorificate numai în situația în care au fost emise conform legii, pe baza documentelor verificabile întocmite anterior datei de 1 aprilie 2001 [alin. (4)], documentele verificabile fiind indicate de art. 158 alin. (5) (actul administrativ de nominalizare a persoanelor încadrate în grupe superioare de muncă sau, în lipsa acestuia, actul administrativ privind încadrarea locurilor de muncă/activităților/categoriilor profesionale în grupe superioare de muncă, contractul individual de muncă, contractul colectiv de muncă, deciziile interne, actul administrativ de modificare a locului de muncă sau a sarcinilor de serviciu, extrasul din statele de plată din care să rezulte secția/atelierul/locul de muncă, alte documente justificative).

73. Alineatul (3¹) al art. 158, introdus prin Legea nr. 172/2016, prevede faptul că *dovada vechimii în muncă în grupa I și/sau a II-a de muncă realizată anterior datei de 1 aprilie 2001 se face cu carnetul de muncă întocmit cu respectarea prevederilor Decretului nr. 92/1976 privind carnetul de muncă.*

74. În aplicarea concretă, aceste dispoziții se coroborează cu dispozițiile Decretului nr. 92/1976, care reglementează regimul juridic al carnetului de muncă, definindu-l ca „*actul oficial prin care se dovedește vechimea în muncă, vechimea neîntreruptă în muncă, vechimea neîntreruptă în aceeași unitate, vechimea în funcție, meserie sau specialitate, timpul lucrat în locuri de muncă cu condiții deosebite, retribuiția tarifară de încadrare și alte drepturi ce se includ în aceasta*” [art. 1 alin. (1)]. Dispozițiile art. 11 prevăd, în acest sens, faptul că „(1) *Datele privind activitatea depusă pe baza unui contract de muncă se înscriu în carnetul de muncă, așa cum acestea rezultă din contract sau din actele originale eliberate de unități pe baza scriptelor pe care le dețin.* (2) *Actele pe baza cărora se fac înscrieri în carnet, privind activitatea desfășurată, vor cuprinde: denumirea unității și perioada în care s-a lucrat, cu indicarea datei de începere și de încetare a raportului de muncă, precum și precizarea modului de încadrare — pe durată nedeterminată sau determinată, prin transfer în interesul serviciului sau la cerere —, în toate cazurile cu menționarea temeiurilor legale pe baza cărora a avut loc încadrarea, modificarea sau încetarea contractului de muncă; de asemenea, în acte se vor menționa și funcția, meseria sau specialitatea exercitată, retribuiția tarifară*

de încadrare, precum și alte drepturi ce se includ în aceasta și, după caz, locurile de muncă cu condiții deosebite care dau dreptul la încadrarea în grupele 1 și 2 de muncă la pensie. (3) *Actele vor purta număr, data eliberării, ștampila unității, precum și semnătura celui care angajează unitatea sau a persoanei delegate în acest sens de conducerea unității. (...)*”

75. De asemenea, trebuie avute în vedere normele cuprinse în Metodologia aprobată prin Ordinul nr. 136/1976, care prevăd că „*Evidențierea perioadelor ce se încadrează în grupele I și II pentru pensie se face cu precizarea locului de muncă, a grupei de muncă și a punctului din tabelul anexă la ordinul ministrului muncii și ministrului sănătății la care figurează acest loc și cu precizarea timpului cât cel în cauză se află în această unitate, în raport cu programul de muncă. Când se produc schimbări ale locului de muncă, în cadrul aceleiași grupe sau de la o grupă de muncă la alta, se fac înscrieri corespunzătoare situației nou-create.*”

76. Pentru situația în care perioadele de vechime în muncă realizate în grupele I și/sau a II-a de muncă nu sunt înregistrate în carnetul de muncă, precum și pentru situația în care înregistrarea acestor perioade este efectuată incorect ori incomplet, alineatul (3²), introdus prin Legea nr. 172/2016, prevede că dovada se face cu adeverințele eliberate de către angajatori sau deținătorii legali de arhive.

77. În timp ce, pentru carnetul de muncă, condiția prevăzută de lege este de a fi întocmit cu respectarea prevederilor Decretului nr. 92/1976, pentru adeverințe condiția este de a fi emise conform legii, pe baza documentelor verificabile întocmite anterior datei de 1 aprilie 2001 [alin. (4)], documentele verificabile fiind definite de alin. (5) al art. 158, anterior menționate.

78. Alineatele (6) și (7), introduse, de asemenea, prin Legea nr. 172/2016, prevăd, *în situația în care există suspiciuni cu privire la legalitatea încadrării activității în grupele I și/sau a II-a de muncă, faptul că angajatorii sau orice alți deținători legali de arhive sunt obligați să pună la dispoziția Casei Naționale de Pensii Publice și/sau a caselor teritoriale de pensii, după caz, la solicitarea acestora, documentele întocmite anterior datei de 1 aprilie 2001 pe baza cărora s-au eliberat adeverințele care atestă încadrarea persoanelor în fostele grupe I și/sau a II-a de muncă, în vederea verificării respectării legislației în domeniu* [alin. (6)], iar în situația în care, ca urmare a verificărilor prevăzute la alineatul (6), se constată încălcări ale legislației privind încadrarea în grupe superioare de muncă sau nu sunt prezentate documentele care au stat la baza eliberării adeverințelor, *perioadele respective sunt valorificate ca vechime în muncă/stagiu de cotizare în condiții normale de muncă* [alin. (7)].

79. Cele două alineate vizează, în situația în care există suspiciuni cu privire la legalitatea încadrării activității în grupele I și/sau a II-a de muncă, atestată prin adeverințe, în vederea verificării respectării legislației în domeniu, obligația ca angajatorii sau orice alți deținători legali de arhive să pună la dispoziția Casei Naționale de Pensii Publice și/sau a caselor teritoriale de pensii, după caz, la solicitarea acestora, documentele întocmite anterior datei de 1 aprilie 2001 pe baza cărora s-au eliberat adeverințele prevăzute la alin. (4) care atestă încadrarea persoanelor în fostele grupe I și/sau a II-a de muncă.

80. În ceea ce privește încadrarea activităților în grupele I și/sau a II-a de muncă, în aplicarea acestor dispoziții se au în vedere ordinele Ministerului Muncii și Ocrotirilor Sociale, Ministerului Sănătății și Comisiei Naționale pentru Protecția Muncii, și anume Ordinul nr. 50/1990, respectiv Ordinul nr. 125/1990, emise în conformitate cu prevederile art. 2 din Decretul-lege nr. 68/1990. Potrivit pct. 15 din Ordinul

nr. 50/1990, „Dovedirea perioadelor de activitate desfășurate în locurile de muncă și activitățile ce se încadrează în grupele I și II de muncă în vederea pensionării se face pe baza înregistrării acestora în carnetul de muncă conform metodologiei de completare a acestuia stabilite de Ministerul Muncii și Ocrotirilor Sociale. Totodată, ținând seama de prevederile art. 2 și 3 din Decretul-lege nr. 68/1990, unitățile au obligația să analizeze și să precizeze, în termen de 30 de zile de la data aprobării prezentului ordin, pe baza documentelor existente în unitate, situația încadrării personalului în grupele I și II de muncă începând cu 18.03.1969 și până în prezent.”

81. De asemenea, în ceea ce privește adeverințele, se au în vedere dispozițiile Ordinului ministrului muncii, familiei și egalității de șanse nr. 590/2008 pentru aprobarea Procedurii privind modul de întocmire și eliberare a adeverințelor prin care se atestă activitatea desfășurată în locuri de muncă încadrate în grupele I și/sau a II-a de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, necesare stabilirii și/sau modificării drepturilor de pensie în conformitate cu prevederile Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 257/2011.

82. Raționamentul judiciar expus de instanța de trimitere are în vedere o interpretare extensivă a dispozițiilor art. 158 alin. (6) și (7) din Legea nr. 263/2010, în sensul aplicării acestora, pentru aceeași identitate de rațiune a textului legal, și pentru situația în care dovada vechimii în muncă în grupele de muncă se realizează în condițiile art. 158 alin. (31) din aceeași lege, cu carnetul de muncă, deși, în ceea ce privește carnetul de muncă, legiuitorul a prevăzut atât condiția de a fi întocmit cu respectarea prevederilor Decretului nr. 92/1976, prin alin. (31), cât și faptul că se verifică dacă perioadele de vechime în muncă realizate în grupele I și/sau a II-a de muncă sunt înregistrate, dacă înregistrarea acestor perioade este efectuată incorect ori incomplet. În caz contrar, în cele trei situații, a prevăzut, prin art. 158 alin. (32) din lege, că dovada se poate face cu adeverințe eliberate de către angajatori sau deținătorii legali de arhive, pe baza documentelor verificabile întocmite anterior datei de 1 aprilie 2001, dispoziții care nu au fost analizate de instanța de trimitere.

83. Revine instanței de judecată investite cu soluționarea cauzei să aprecieze, având în vedere actele normative care reglementează carnetul de muncă, coroborate cu cele referitoare la atestarea vechimii în muncă în grupele I și/sau a II-a de muncă realizată anterior datei de 1 aprilie 2001, dacă motivele invocate de casele de pensii reprezintă o situație de înregistrare incorectă sau incompletă a perioadelor de vechime în muncă realizate în grupele I și/sau a II-a de muncă. În raport cu situația de fapt dedusă judecării rezultată din probatoriul administrat, circumscrisă dispozițiilor art. 158 alin. (31) sau (32) din Legea nr. 263/2010, cu interpretarea și aplicarea concretă a celor aplicabile, instanța de judecată va determina și incidența dispozițiilor art. 158 alin. (4)–(7) din lege.

84. Considerentele expuse de instanța de trimitere conduc la concluzia că sesizarea a fost determinată nu de dificultatea problemei de drept, ci de împrejurarea existenței a două opinii rezultate din două hotărâri judecătorești pronunțate de Curtea de Apel Craiova, cu scopul de a confirma una din cele două opinii, și nu de a dezlega de principiu o chestiune de drept care prezintă dificultate. Simpla existență a unei divergențe de interpretare, în lipsa dificultății problemei de drept, nu justifică admisibilitatea sesizării pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile.

85. Interpretarea în vederea aplicării în cauză, folosind metodele de interpretare a normelor juridice, revine instanței de judecată investite, și nu completului sesizat în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

86. În ceea ce privește condiția noutății chestiunii de drept a cărei dezlegare se solicită, nu este justificată de instanța de trimitere, fiind menționat exclusiv faptul că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, însă cerința noutății, așa cum rezultă din dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, este distinctă de cea care impune ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra respectivei chestiuni și ca aceasta să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii.

87. Cerința noutății este îndeplinită atunci când problema de drept își are izvorul în reglementări recent intrate în vigoare, iar instanțele nu i-au dat, încă, o anumită interpretare și aplicare la nivel jurisprudențial, dar poate fi îndeplinită și de chestiuni noi de drept generate de un act normativ mai vechi, în situația în care aplicarea unei norme vechi a devenit de actualitate și nu există jurisprudență cu privire la interpretarea acesteia sau dacă se impune clarificarea unei asemenea norme într-un nou context legislativ din care rezultă dificultăți de interpretare.

88. Caracterul de noutate se pierde pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, pe cale de consecință prezintă importanță, sub acest aspect, existența unei practici judiciare în materie, iar în situația existenței unei practici neunitare nu mai poate fi sesizată instanța supremă pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, ci se impune declanșarea mecanismului recursului în interesul legii, condiția noutății chestiunii de drept constituind unul din elementele de diferențiere între cele două mecanisme de unificare a practicii reglementate de Codul de procedură civilă, hotărârea prealabilă pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și recursul în interesul legii.

89. Jurisprudența comunicată de curțile de apel cu privire la dispozițiile legale a căror interpretare o solicită instanța de trimitere, introduse în Legea nr. 263/2010 prin Legea nr. 172/2016, conduce la concluzia că nu este îndeplinită condiția noutății chestiunii de drept.

90. Analiza practicii judiciare evidențiază existența unei jurisprudențe ample și variate, determinată de interpretarea și aplicarea concretă a dispozițiilor art. 158 din Legea nr. 263/2010 situațiilor de fapt particulare din fiecare litigiu și aspectelor diferite invocate de părți în fiecare cauză supusă analizei instanțelor de judecată.

91. Deși nu se poate concluziona asupra unei practici judiciare neunitare cu privire la interpretarea acestor dispoziții, o asemenea analiză fiind specifică recursului în interesul legii, hotărârile judecătorești și opiniile comunicate conturează, majoritar, opinia în sensul că dispozițiile art. 158 alin. (6) și (7) din Legea nr. 263/2010 nu se aplică în situația în care dovada vechimii în muncă în grupele de muncă se realizează, în condițiile art. 158 alin. (31) din aceeași lege, cu carnetul de muncă, iar verificarea caracterului incorect sau incomplet al înregistrării în carnetul de muncă, în sensul art. 158 alin. (31) din lege, nu presupune și verificarea legalității încadrării activității în grupele I și/sau a II-a de muncă, în sensul art. 158 alin. (6) și (7) din lege.

92. În condițiile în care noutatea unei chestiuni de drept se justifică atunci când se constată o dificultate de aplicare a unor dispoziții legale neclare, de o complexitate deosebită, care impun intervenția instanței supreme prin pronunțarea unei hotărâri prealabile și sunt de natură să creeze premisele apariției unei jurisprudențe neunitare la nivel național, existența practicii judiciare a instanțelor naționale determină lipsa caracterului de noutate a chestiunii de drept supuse analizei, care a creat deja divergență în jurisprudență, întrucât scopul preîntâmpinării practicii neunitare nu mai poate fi atins.

93. Pentru aceste motive, se apreciază că nu sunt îndeplinite cerințele de admisibilitate privind existența unei chestiuni de drept care să prezinte un grad de dificultate de natură să justifice pronunțarea unei hotărâri prealabile de către instanța supremă și noutatea acesteia, potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, urmând ca sesizarea să fie respinsă, ca inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova — Secția litigii de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 2.187/95/2020, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă dispozițiile art. 158 alin. (6) și (7) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și în situația în care dovada vechimii în muncă în grupele de muncă se realizează în condițiile art. 158 alin. (3¹) din lege, cu carnetul de muncă.

Dacă verificarea caracterului incorect sau incomplet al înregistrării în carnetul de muncă, în sensul art. 158 alin. (3¹) din lege, presupune și verificarea legalității încadrării activității în grupele I și/sau a II-a de muncă, în sensul art. 158 alin. (6) și (7) din Legea nr. 263/2010.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 19 septembrie 2022.

VICEPREȘEDINTELE
ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
GABRIELA ELENA BOGASIU

Magistrat-asistent,
Elena Adriana Stamatescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

